

ליפשיץ, ידידיה

ידידיה, בן רות ואריה-צבי, נולד ביום י' באב תרצ"ז (29.7.1937) בירושלים. הוא סיים את לימודיו היסודיים והתיכוניים בבית-הספר הדתי "חורב" בירושלים. לימים היה חניך בתנועה הדתית "עזרא" ואף שימש מדריך בה. הוא היה גם חבר בארגון הספורט "אליצור" ועסק בעיקר בענף השחייה בהצטיינות רבה, ובענף הקפיצה לרוחק. הוא למד גם בשיבת "קול תורה", כדי להעמיק את ידיעותיו בתחום היהדות, והקדיש הרבה מזמנו הפנוי

לטיולים ולסיורים ברחבי הארץ. הוא אהב לתור ולהכיר מקומות ונופים חדשים וכך להרבות ידע על הארץ ואתריה. ידידי, כפי שנקרא בפי כל, היה נער נעים-סבר, צנוע, אהוב על הבריות ופשוט בהליכותיו, תמיד ידע לכבוש את יצרו ולמשול ברוחו בכל מצב, וגם כאשר פגעו בו והעליכוהו, ידע להבליג ולא לבזות את מעליבו. הוא היה מסביר פנים לזולת ומוכן תמיד לעזור לחבר שנוקק לעזרה. מטבעו היה ישר והגון, מעולם לא התחמק מאחריות למעשיו, תמיד אמר את אשר בלבו והכל ידעו כי כל דבר שאמר וכל דעה שהביע היו שקולים ואמיתיים. אפילו שמו מעיד על אופיו: ידידיה – ידיד ה' ואכן, כן היה; ידידיה ירא ה' ומקפיד בקיום מצוותיו.

ידידיה גויס לצה"ל בסוף יולי 1956 והתנדב לנח"ל. לאחר שהשתלם בסדרת קורסים, היה לחייל לוחם בנח"ל המוצנח.

בשנת 1959 שוחרר ידידיה מהשירות הסדיר והתחיל לעבוד כמנהל בית-הקפה בירושלים. בד בבד עם עבודתו התחיל ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים, היסטוריה של עם ישראל ומדע המדינה. ברכות הימים נשא אישה והקים משפחה ובית בירושלים, נולדו לו בנים והוא חניך אותם למצוות ולאמונה בה' אלוהי ישראל. הוא היה אב ובעל למופת, אהב את משפחתו, מסור ונאמן לה בכל לבו. כפעם בפעם היה יוצא לתקופות של שירות מילואים ובמלחמת ששת הימים השתתף עם חטיבתו – חטיבת ירושלים – בקרב על הר הזיתים ועל חברון. ביום 23.9.1973 גויס ידידיה לשירות מילואים ונשלח למוצב "ליטוף" שעל גדות תעלת סואץ. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים הותקף המוצב על-ידי כוחות המצרים, ואנשי המוצב נערכו להגנה על מעוזם. הם נלחמו כאריות, מעטים מול רבים, אך כוחם לא עמד להם ומשכותר המוצב נאלצו להיכנע וללכת בשבי המצרים. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), בהולכם בשבי, הבחינו החיילים שכמה מחבריהם חסרים וידידיה ביניהם. ביום 20.10.1973 הוכרז ידידיה כנעדר ובסוף ינואר 1974 הוכרז כנעלם. באוגוסט 1974 נמצאה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הזיתים. השאיר אחריו אישה ושלושה בנים, הורים, אח ואחות. לאחר נופלו הוענקה לו דרגת רב-טוראי. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "ידידיה נמנה עם שורותינו ולחם בגבורה רבה במעוז "ליטוף", שעל שפת תעלת סואץ. בתקופת שירותו עמנו בגדוד מצאנו בו תכונות של אדם ולוחם למופת. אנו, מפקדי היחידה וחייליה, כואבים יחד עמכם; דמותו תשאר תמיד עמנו".

משפחתו תרמה סכום כסף לבניית חדר-רופאים בבית-החולים "שערי צדק" בירושלים, שהוקדש לזכרו ולהנצחת שמו של ידידיה.

רב"ט
ליפשיץ ידידיה ז"ל
בן אריה צבי ורות
נולד בישראל, 1937
נפל במעוז ליטוף
ליד תעלת-סואץ
הניח אשה — ניצה
ושלושה בנים — אמנון, אהוד וגד

